

Ved bevilling på finansloven kan der derefter, første gang på finansloven for finansåret 1964-65 og derpå hvert 3. år, foretages forskydninger mellem de hidtil på satserne b, c, d og e klassificerede købstæder m. v. Samtidig kan hidtil ikke opførte by- og landkommuner eller dele af sådanne optages i stedtillægsklasserne b, c, d og e eller hidtil opførte by- og landkommuner eller dele af sådanne — men ikke købstæder — udgå af disse.“

Lovforslaget mødte kun delvis tilslutning i folketinget, hvor både venstres og det konservative folkepartis ordførere — uden at kritisere selve beløbsrammen — tog afstand fra de regler, hvorefter beløbet skulle fordeles, ligesom også de uafhængiges ordfører vendte sig mod principperne i lovforslaget.

Efter 1. behandling henvistes lovforslaget til et udvalg, hvis flertal (regeringspartierne og socialistisk folkeparti) indstillede lovforslaget til vedtagelse uændret, mens venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer foreslog lovforslagets tekst ændret således, at den i al korthed skulle gå ud på, at antallet af *overenskomstportioner* til tjenestemændene efter lønningslovens § 88 skulle forhøjes fra 40 til 49 for finansåret 1962-63.

I udvalgets betænkning anføres, at finansministeren under de stedfundne samråd har fastholdt, „at der ikke bør ske ændring i den for finansårene 1961-62 og 1962-63 trufne ordning vedrørende ydelse af overenskomstillæg til tjenestemændene, ligesom ministeren ikke har fundet, at der bør foretages ændringer i det resultat, hvorom der ved de stedfundne forhandlinger med statstjenestemændenes centralorganisationer og Danmarks Lærerforening er opnået enighed, og som har fundet udtryk i det af ham fremsatte lovforslag.“

Mindretallet gør i en særudtalelse gældende, at „forslaget vedrørende feriegodtgørelsen rummer en nydannelse inden for det bestående lønningssystem, som mindretallet ikke kan tiltræde.

Desuden betyder de foreslåede stedtillægssatser en tilbagevenden til den nivelleringsstendens, der ved gennemførelsen af lønningsloven af 1958 var enighed mellem partierne om at undgå.

Endelig er regeringsforslaget et brud på den gældende lønningslovs principper for beregning af pensioner, hvilket mindretallet finder er betænkeligt.“

Ved 2. behandling støttede de uafhængige mindretallets ændringsforslag, som forkastedes med 76 stemmer mod 51.

Som ordfører for de uafhængige anførte *Grøndahl*, at hvis man fastholder, at tjenestemændenes lønninger slavisk skal følge arbejdsmarkedets, det frie erhvervs lønninger, synes udvalgsarbejdet at vise, at tjenestemændene har krav på en lønforbedring. Han mente